Райтерангриф отъ Тенисона.

Изгревъ. отъ Якобсена. I,373.

Турски маршъ. Ист. АнгЛ Лит. Блайбтрой, I, 292.

Турски паши. IКов.в.4/2

Шамил Фелдхерн. II.Д3/9

Хмелницки. I. 154 "ф!33; 157, 158, 168, 176 образа и живота на джелата, 188, турска речь 226-7, бой 236, бой II, 216, обстоятелства ужаси263, скала и предание за нея 292; нападени отъ тълпата и разкъсване на ТатарчукаI, 166, реченъ прибойI,144, портретъ на сорви голова I, 57; Навалица на мегданяI, 32.

Гранатите просвредлятъ въздуха съ писъкъ.

Топъ. Отъ висините. Най-напредъ отъ едно место, а после и другаде, изредко отскачаха билъ димъ на фъндакъ и бавно, бавно плава, тае и се разляга въ въздуха; чу се глухъ ударъ, като отъ далеченъ гръмъ

Захлопа пушечна стрелба, отначало рядко, като да секатъ нейде въ гората дърва, на няколко места, после по-често. Понякога гъстъ трясъкъ се изсипеше, като чакълъ презъ дървения улей, когото зидари тамъ отъ върхъ къщата изсипватъ, и той се урне долу, изпраци и се разсипе.

Вечеръ. Отгоре линия пламъци, - отдолу линия огневе: тамъ начщите, а отвъдъ турците; и ето двете линии се приближаватъ све повече и повече. Отдолу ударита на атака. Ето сякаше се сляха тамъ. Угасватъ по-нататъкъ. А отзадъ, и отъ двете страни, куршумите не пресжаватъ - ссс-ссс шипи далечъ, шшш-та изплеска облизу, ззз-иии изписка нейде... Клоните по дървесата пращятъ

Куршумите виятъ и виятъ. И ето престанаха да се чуватъ отделни куршуми. Всичко се сля въ някакво бръмчение. Гранатите не пискатъ, скърцатъ и пукатъ отъ близо- ; падатъ - засипватъ съ земя и парчета Падатъ едни съ викъ, - други мълчаливо
Димъ, трясъкъ, стонове, - ясно ура? Дъхъ на барутъ и кръвъ...
Обвити въ димъ странни фигури... дива нечовешка борба, блъсакъ и ревъ и

И дигнаха Хашлака и хряснаха го , презъ ~~ххххх~~, на кола. Изхрущя вътре и въ гърдите му... и бликна кръвъ изъ носътъ и зяпналите му уста... И опънаха го после за нозе и ръце - да се вбий и изкоче презъ гърба колътъ. Нещастника махна няколко пъти ръци и нозе и косле увисна, като дрипа отпуснатъ и почна да стине. - Навалицата се разиде скоро съ смяхъ и псувни..И когато настана нощь и къщаха Попъ Матея лумна въ пламаци, огряла наоколо пустошьта, бляснa на аления дървания върхъ на кола пробитъ надъ гърба и заигра на тъмната локва кръвъ изтекла отъ устата му долу на тъмната земя..

Като дръгаво псе, кога яде останките отъ скудния обядъ на дюкянжията, който ги е изхвърлилъ задъ отворената врата на дюкяна си....

158

Градски архив София

Идеята се тегли съ идея, а не съ кантаръ.